

כוכבים

מחכים לפטוצ'ינו

ג'ק ניקולסון הרגיש טוב מאוד, ואפילו מצויין, יחסית להרגשתו של כוכב, שמצוי בתוככי כלוב, ושחחיות, המדמות לעצמן שהן בני-אדם, עומדות ומתכוננות בו מ' בעד לסורגים. כן, זה היה בפסטיבל הסרט טים בקאן. ניקולסון היה הכוכב האמריקאי קאי הרציני היחיד, שביקר השנה בקאן ושנאות להעניק ראיונות. הוא נענה רק למתי מעט, אותם ברימזל שהזמינו את הראיון מבעוד זמן, כמו כותבת השורות האלה. הוא הירשה לאנשי יחסי-הציבור שלו לקבוע שני ראיונות ביום — אחד בבוקר ואחד אחרי-הצהריים. הוא הגיע לקאן לארבעה ימים, הוזה אומר: שמונה ראיונות לכל היותר. הוא היה אפילו יור תר מסבלני. עובדה: ג'יימס קאן, שאמור

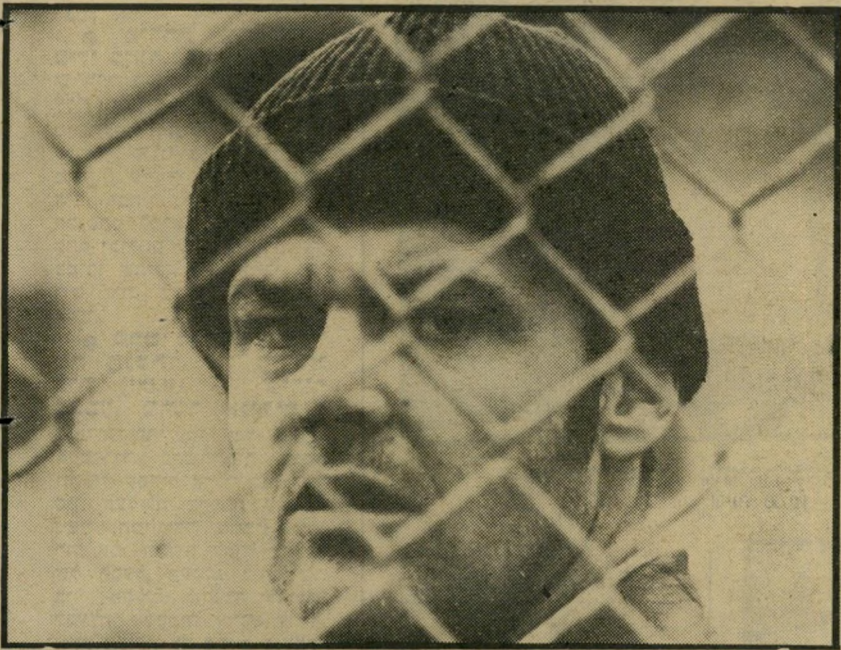
לידע הבשרים ורסיסי חיים. כאן עצרנו, שכן זה היה סרטו הראשון עם כוכב ראפלי-סון (1970). עתה שב לעבוד עם ראפליסון על הדוור מצלצל תמיד פעמיים. מוזר, כל הטיפוסים ששיחק מאז היה אינטלקטואל בורח-מך-הבית, הרוצה לנסות ידיו במלא-כה שחורה (רסיסי חיים), הפכו יותר פסי-כופתיים מסרט לסרט. האם לא מתחשק לו לשם שינוי להיות פעם הבחור הנחמד? התשובה באה בדמות הנוספת שהוא ר' ראפליסון בהרו לעצב: הגבר הנוטה ללון בתחנת-בניזין מרוחקת, ונשאר שם כמאה-בה של האשה, הופך רוצחו של הבעל ומשלם מחיר כבד עבור תאוותו.

ניקולסון צוחק: „קל לי לעבוד עם רא-פלטון. את שגיגו מעניינים הטיפוסים ה' טובלים משיגעון אישי. משהו מיוחד, ה' מניע אותם מתחת לפני השטח ואינו נותן להם מנוחה. הברנש העומד במרכז יצירתו של הסופר ג'יימס קיין, שכתב את הדוור



הכוכב המבוקש

ג'ק ניקולסון בפסטיבל הסרטים בקאן. הכוכב המבוקש ביותר על הבד האמריקאי היה במצב רוח מרומם, נוכח מאות הבקשות לראיינו עבור רשתות-השידור והטלוויזיה באירופה.



ג'ק ניקולסון

ההבעות המגוונות על פניו של ג'ק ניקולסון, בסדרת דמויות שגילם בסרטים. משמאל לימין: רסיסי חיים, אדם בעקבות גורלו, קן הקוקיה, צ'איינהרטאון, הפרט האחרון, שפתיים מעוותות וקריצה.

מצלצל תמיד פעמיים, ריתק אותי תמיד, ידעתי שראפלטון יאהב אותו מאותן סי-בות שאני אוהב אותו. בגללה חושניות המעבירה אותו על דעתו. ידעתי גם שרא-פלטון לא ירצה לעשות גירסה חדשה של משהו ישן, וכי לעולם לא ירצה לעשות מותחן, כשהחלטתי, בכל זאת, להסריט את הספר עם ראפלטון, חרף העובדה שהספר הוא גם מותחן, הצעתי לו לכתוב בצוותא עיבוד מחודש של הספר.

ניקולסון — שחקן, במאי וכותב. איך היה הנסיון לעבוד עם פרפקציוניסט כסגני לי קובריק על הניצוץ? האם לא הטרידה אותו התערבותו של קובריק בכל שלב משלבי העבודה? כמה היה מסוגל להשי-קיע בעצמו בדמות האב המטורף, שנר' אתה כסארודיה על משוגע יותר מאשר תרגיל של טירוף? היה משהו שהעיר בצניניות, כי ניקולסון עשה את קרמו נגד קרמו אחרי שהאשה שיגעה את בעלה... תשובתו של ניקולסון משתהה. ההמתנה הזו מבחירה לי מיד מה יחסו אל קובריק. „לעבוד עם קובריק, אמר, „זה היה ממ' ריץ: כמה השקעתי מעצמי — בערך מטר וחצי.”

לעבור מהר לנושא אחר! כבר הזהירו אותי מפני המוקש ששמו קובריק, וסיפרו שהשניים התנגשו זה בזה.

גאון אחר שאיתו עבד הוא אנטוניוני „או, הייתי רוצה לעבוד איתו שוב.” אבל דווקא סרטו האחרון של אנטוניוני היה כישלון. „שטויות” אומר ניקולסון, „הוא פשוט לא מסוגל לעשות סרט רע. האיטל-



המטורף התורן

ג'ק ניקולסון בתפקיד האב, המתכונן לרוצח את אשתו ואת בנו בסרטו של סגני קובריק הניצוץ. מתחת לפני השטח נותרו כמה נקודות רכות, העושות את דמויותיו הקשוחות מרתקות במיוחד.